

MACIEJ NITKA

PRACOWNIA ARCHITEKTURY

1991

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DLA

PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO
POMIĘDZY UL. JANUSZA KUSOCIŃSKIEGO,
A UL. 29 LISTOPADA W CHRZANOWIE

AUTOR OPRACOWANIA:

mgr inż. arch. Bartłomiej Stawarz

MP-1867

CHRZANÓW, LUTY 2020

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
1 PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA	5
2 CEL OPRACOWANIA	6
3 ZAWARTOŚĆ I CELE PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIE Z INNYMI DOKUMENTAMI	7
4 METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	10
5 CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA	11
5.1 LOKALIZACJA	11
5.2 AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE TERENU	11
5.3 POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE	12
5.4 WARUNKI ŚRODOWISKOWE	13
5.4.1 UKSZTAŁTOWANIE TERENU	13
5.4.2 WARUNKI KLIMATYCZNE I TOPOKLIMATYCZNE	13
5.4.3 BUDOWA GEOLOGICZNA	15
5.4.4 OBSZARY OSUWISKOWE	15
5.4.5 HYDROLOGIA I HYDROGEOLOGIA	16
5.4.6 WARUNKI GLEBOWO – ROLNICZE	17
5.4.7 SUROWCE MINERALNE	17
5.4.8 SZATA ROŚLINNA	17
5.4.9 ŚWIAT ZWIERZĄT	18
5.4.10 WALORY PRZYRODNICZO – KRAJOBRAZOWE	18
5.5 OBSZARY PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	20
5.6 DZIEDZICTWO KULTUROWE	21
6 OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCA Z USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	21
6.1 ZAGROŻENIE JAKOŚCI POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO	21
6.1.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	21
6.1.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	22
6.2 ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA EMISJĄ HAŁASU	22
6.2.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	24
6.2.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	24
6.3 ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA WIBRACJAMI	24
6.4 ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA EMISJĄ NIEJONIZUJĄCEGO PROMIENIOWANIA ELEKTROMAGNETYCZNEGO	24
6.4.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	25

6.4.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	25
6.5	ZAGROŻENIE POWIERZCHNI ZIEMI I POKRYWY GLEBOWEJ	25
6.5.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	25
6.5.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	25
6.6	EMISJA ODPADÓW	26
6.6.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	26
6.6.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	26
6.7	EMISJA ŚCIEKÓW	26
6.7.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	26
6.7.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	26
6.8	ZAGROŻENIA KOPALIN	27
6.9	ZAGROŻENIA WÓD POWIERZCHNIOWYCH	27
6.9.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	27
6.9.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	27
6.10	ZAGROŻENIA WÓD PODZIEMNYCH	27
6.10.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	28
6.10.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	28
6.11	ZAGROŻENIA TOPOKLIMATU	28
6.11.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	28
6.11.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	28
6.12	ZAGROŻENIA PRZYRODY I KRAJOBRAZU	29
6.12.1	OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	29
6.12.2	ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI	30
6.13	SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA	30
6.14	ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NIEBEZPIECZNYCH AWARII	32
6.15	ZAGROŻENIA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	33
6.15.1	ZASADY OCHRONY	33
7	ANALIZA ZGODNOŚCI USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO Z WNIOSKAMI WYNIKAJĄCYMI Z OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO	33
8	STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	33

9	PROPOZYCJE USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO UWZGLĘDNIAJĄCE CELE OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I ZDROWIA LUDZI	34
10	OCENA ODPORNOŚCI NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚCI DO REGENERACJI ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO - JEGO ZASOBÓW, WYNIKAJĄCA Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	36
11	OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	36
12	OCENA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO Z PUNKTU WIDZENIA ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI PRAWA DOTYCZĄCYMI OCHRONY ŚRODOWISKA	37
13	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	37
14	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE MIEJSCOWYM W ODNIESIENIU DO OBSZARU NATURA 2000	37
15	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZ SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	37
16	INFORMACJA O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	38
17	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	38
	ZAŁĄCZNIKI	39

WSTĘP

Potrzeba opracowania prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ul. Janusza Kusocińskiego, a ul. 29 Listopada w Chrzanowie, zwanego dalej „planem miejscowym”, wynika z wymogów ustawy *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Formalną podstawą do opracowania planu miejscowego jest uchwała Nr IV/27/2019 Rady Miejskiej w Chrzanowie z dnia 5 lutego 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ul. Janusza Kusocińskiego, a ul. 29 Listopada w Chrzanowie.

Opracowanie planu miejscowego dotyczy fragmentu śródmieścia Miasta Chrzanowa, o powierzchni 9,12 ha, którego granice zostały określone na załączniku graficznym do ww. uchwały.

1 PODSTAWA PRAWNA OPACOWANIA

Opracowanie to powstało na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.).

Wymagany zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie uzgodniony został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Krakowie oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Chrzanowie.

Niniejsze opracowanie uwzględnia regulacje wynikające z następujących ustaw oraz rozporządzeń:

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku *Prawo ochrony środowiska*;
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku *o ochronie przyrody*;
- ustawa z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*;
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo budowlane*;
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*;
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*;
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. *w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. *w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu*;
- rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. *w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów*;
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. *w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*.

2 CEL OPRACOWANIA

Celem prognozy jest analiza środowiska i identyfikacja zagrożeń oraz potencjalnych konfliktów, wskazanie zmian w środowisku mogących zajść podczas realizacji ustaleń planu miejscowego oraz sformułowanie alternatywnych rozwiązań.

Analizę środowiska naturalnego przeprowadzono na podstawie dostępnych materiałów i opracowań oraz wizji terenowej.

Sporządzony dokument, spełnia wymogi zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, tj. zgodnie z:

art. 51 ust. 2 pkt 1) cyt. ustawy – prognoza zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,

art. 51 ust. 2 pkt 2) cyt. ustawy – prognoza określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

art. 51 ust. 2 pkt 3) cyt. ustawy – prognoza przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

3 ZAWARTOŚĆ I CELE PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIE Z INNYMI DOKUMENTAMI

W celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego.

W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

- 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;
- 4) zasady kształtowania krajobrazu,
- 5) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej;
- 6) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 7) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;
- 8) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 9) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
- 10) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- 11) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 12) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- 13) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę planistyczną.

W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb:

- 1) granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości;

- 2) granice obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej;
- 3) granice obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- 4) granice terenów pod budowę urządzeń, wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko;
- 5) granice terenów pod budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
- 6) granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) granice terenów inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, umieszczonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub w ostatecznych decyzjach o lokalizacji drogi krajowej, wojewódzkiej lub powiatowej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, lotniska użytku publicznego, inwestycji w zakresie terminalu lub przedsięwzięcia Euro 2012;
- 8) granice terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych;
- 9) granice pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, a także ograniczenia dotyczące prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej, określone w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady;
- 10) granice terenów zamkniętych, i granice stref ochronnych terenów zamkniętych;
- 11) sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów;
- 12) minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych.

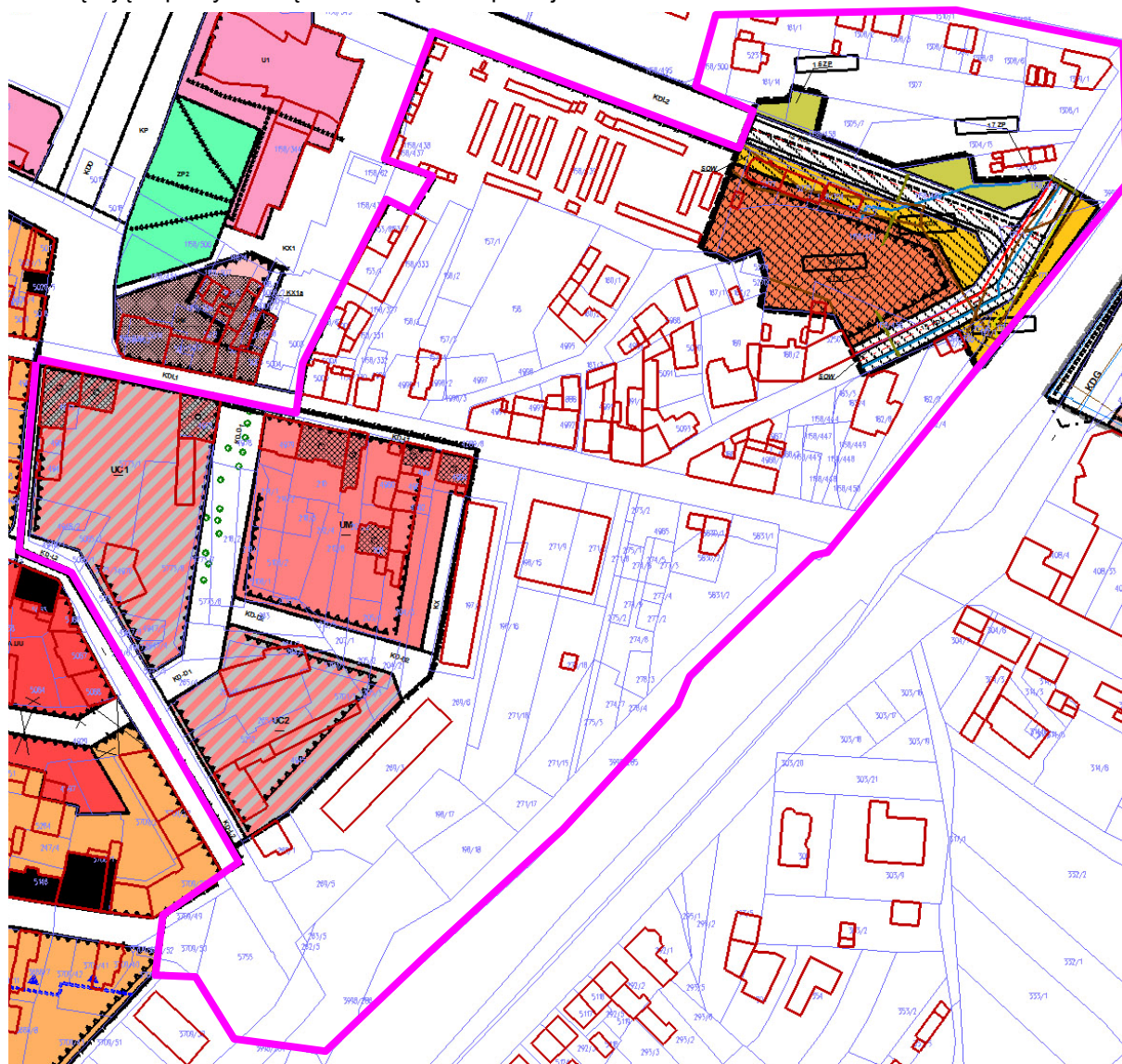
Wejście w życie planu miejscowego będącego przedmiotem prac planistycznych umożliwi realizację następujących funkcji:

- **MN/U** – tereny zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej,
- **MW** – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- **MW/U** – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej,
- **U** – tereny zabudowy usługowej,
- **UH** – tereny zabudowy usługowej – handlowej,
- **ZP** – tereny zieleni urządzonej,
- **KDG, KDL, KDD** – tereny dróg publicznych,
- **KX** – tereny ciągów pieszych,
- **KS** – tereny obsługi komunikacji,
- **KP** – tereny parkingów.

W obszarze objętym planem obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- 1) połączenia istniejących węzłów komunikacyjnych przy ul. Trzebińskiej i Kusocińskiego w Chrzanowie, przyjęty uchwałą Nr XV/191/07 Rady Miejskiej w Chrzanowie z dnia 30 października 2007 r.,
- 2) fragmentu Starego Miasta między ul. Krakowską i ul. 29 Listopada w Chrzanowie, przyjęty uchwałą Nr XLIX/707/10 Rady Miejskiej w Chrzanowie z dnia 29 czerwca 2010 r.

Z chwilą wejścia w życie planu miejscowego będącego przedmiotem prac planistycznych obowiązujące plany tracą moc w części wspólnej obu dokumentów.

Rys. 1 Obowiązujące plany miejscowe na tle granic sporządzanego planu

Głównym celem planu miejscowego jest stabilizowanie zasad zagospodarowania przestrzennego w całym obszarze poprzez kompleksowe rozwiązania obejmujące kompozycję funkcjonalno-przestrzenną, uwzględniającą: uporządkowanie istniejącej zabudowy, relacje z terenami otaczającymi, prawidłową obsługę komunikacyjną i powiązania z układem komunikacyjnym miasta oraz systemowe rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, a zgodnie z art. 20 ust. 1 plan miejscowy nie może naruszać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Na terenie gminy obowiązuje studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chrzanów przyjęte uchwałą Nr L/407/98 Rady Miejskiej w Chrzanowie z dnia 21 kwietnia 1998 r. (z późniejszymi zmianami; ostatnia zmiana studium przyjęta uchwałą Nr XXXV/344/2017 Rady Miejskiej w Chrzanowie z dnia 31 października 2017 r.).

Ustalenia planu miejscowego formułowano w oparciu o ustalenia studium. Rysunek planu miejscowego zawiera wyrys ze studium co pozwala na porównanie obu dokumentów.

4 METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognoza została wykonana jako element procesu sporządzania planu miejscowego, a informacje zawarte w opracowaniu dotyczą następujących zagadnień:

- analizy i oceny ustaleń planu miejscowego,
- analizy i oceny środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu na obszarze planu miejscowego i w jego otoczeniu,
- prognozy skutków realizacji ustaleń planu miejscowego w środowisku przyrodniczym, kulturowym i w krajobrazie, z uwzględnieniem:
 - wpływu ustaleń planu miejscowego na podstawowe elementy środowiska (np. klimat lokalny, powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, roślinność), a także na jakość życia i zdrowie ludzi,
 - podatności poszczególnych obszarów na degradację,
 - ochrony terenów pełniących szczególne funkcje ekologiczne,
 - prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody,
 - ochrony terenów o wysokich walorach kulturowych i historycznych,
 - infrastruktury technicznej i obsługi komunikacyjnej.

Przy sporządzaniu prognozy posłużono się głównie metodami analitycznymi, waloryzacyjnymi oraz badaniami wybranych elementów środowiska.

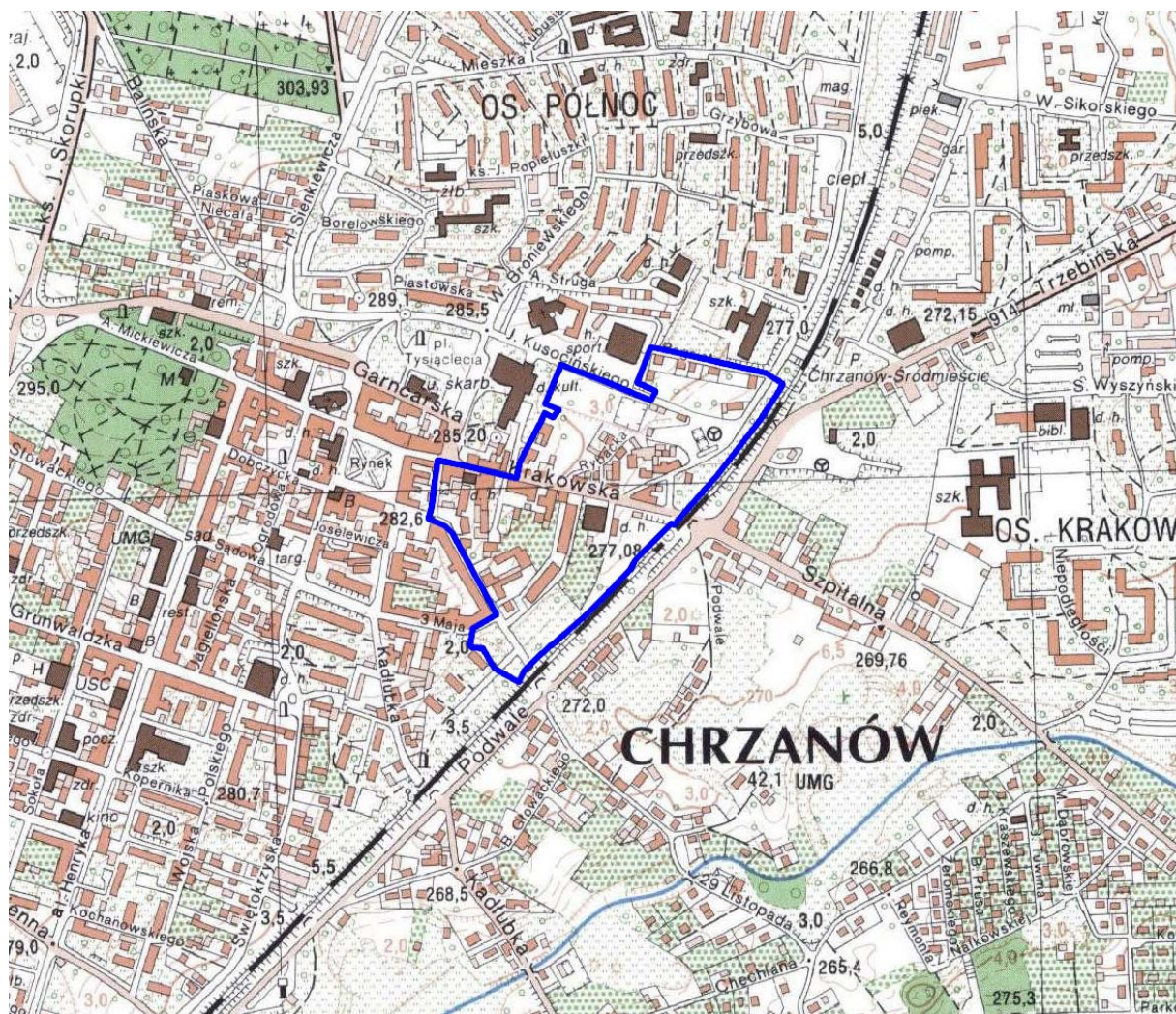
W zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko wykorzystano metody analogii oraz prognozowania eksperckiego.

Na podstawie powyższych danych i zastosowanych metod, sformułowane zostaną wnioski odnośnie rozwiązań przyjętych w planie, w aspekcie ich wpływu na środowisko oraz sprecyzowane zalecenia odnośnie sposobów minimalizacji negatywnych skutków.

5 CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

5.1 LOKALIZACJA

Obszar objęty planem znajduje się w centrum miasta, na wschód od Rynku. Od wschodu granica planu przebiega wzdłuż linii kolejowej, natomiast od zachodu obszar planu przylega do terenu gdzie znajduje się Miejski Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji oraz przebiega wzdłuż ul. Garncarskiej i 29 Listopada, a także ul. 3 Maja. Od północy obszar planu delimitują ulice J. Kusocińskiego oraz ul. Bagnista.

Rys. 2 Granice obszaru objętego planem miejscowym

5.2 AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE TERENU

Teren objęty opracowaniem stanowi silnie zurbanizowane i przekształcone centrum miasta. Przez obszar planu przebiega droga krajowa nr 79 (ul. Krakowska).

Zabudowę tworzą kamienice o funkcji mieszkalno-usługowej w ciągu pierzei ulic oraz wolnostojące obiekty usługowe i mieszkaniowe wielorodzinne. W północnej części obszaru przy ul. Kusocińskiego znajduje się targowisko oraz dworzec autobusowy.

Obszar charakteryzuje się szczytkowym ładem przestrzennym – spora część obszaru pozostaje niezagospodarowana, z chaotycznie usytuowanymi budynkami o różnym stopniu zachowania. Pomiędzy ulicą Krakowską oraz 29 Listopada, wzdłuż linii kolejowej znajduje się otwarty obszar zieleni nieurządzonej, który obecnie stanowi plac budowy dróg i parkingów publicznych.

Rys. 3 – Sposób zagospodarowania obszaru objętego planem (stan na rok 2018)

5.3 POŁOŻENIE GEOGRAFICZNE

Zgodnie z podziałem fizyczno – geograficznym Polski J. Kondrackiego (2000) obszar opracowania ekofizjograficznego leży na Wyżynie Śląsko – Krakowskiej, w obrębie makroregionu Wyżyny Śląskiej (341.1) i mezoregionu Pagóry Jaworznickie (341.14). Pagóry Jaworznickie są ciągiem zrębów tektonicznych utworzonych z wapieni triasowych, które od południa zamykają Nieckę Mysłowicką i Pustynię Błędowską. Między pagórami zlokalizowane są kotliny wypełnione czwartorzędowymi piaskami, z których największa jest kotlina Chrzanowska.

Pagóry Jaworznickie (341.14) – region naturalny znajdujący się w południowej Polsce, południowo-wschodnia część Wyżyny Śląskiej, głównie tereny miasta Jaworzna oraz fragmenty miejscowości położonych w jego okolicach m.in.: Lędzin, Imielina, Chełma Śląskiego, Chełmka, Libiąża, Chrzanowa, Balina, Mysłowic, Katowic i Tychów. Łączna powierzchnia regionu 513 km². Od otaczających je Wyżyn: Olkuskiej, Katowickiej i Garbu Tarnogórskiego, Pagóry Jaworznickie różnią się mniej zwartymi formami rzeźby terenu. Od południowego wschodu graniczą z Rowem

Krzeszowickim i Garbem Tenczyńskim a od południa z częścią Kotliny Oświęcimskiej tj. z Równiną Pszczyńską i Doliną Górnej Wisły.

Budujące region dolomity triasowe nie tworzą tu doskonale ciągłej i zwartej powierzchni, lecz izolowane pagóry porozdzielane różnorodnym systemem obniżeń. W obniżeniach tych osadziły się, w pokładach o znacznej miąższości, piaski lodowcowe i rzeczne, wtedy można na tych terenach budować kopalnie piasku. Najwyższym wzniesieniem regionu jest Góra Pod Wiankiem mierząca 357 m n.p.m.

Z budujących podłoże skał wieku karbońskiego wydobywa się cynk, ołów oraz węgiel kamienny.

5.4 WARUNKI ŚRODOWISKOWE

5.4.1 UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Ukształtowanie powierzchni terenu omawianego obszaru jest dość zróżnicowane. Naturalna rzeźba terenu została silnie przekształcona w czasie powstawania zabudowy i układu komunikacyjnego. Zasadniczo teren pochylony jest w kierunku wschodnim i południowo-wschodnim, do linii kolejowej. Najwyżej położone obszary znajdują się w zachodniej części obszaru, w rejonie ul. Garncarskiej, z rzędnymi na poziomie ok. 286 m n.p.m. Najniżej położone obszary znajdują się w części południowej, w rejonie wiaduktów kolejowych w ciągu ulic 29 Listopada i Krakowskiej – rzędne wynoszą tutaj ok. 273 m n.p.m.

Deniwelacja w obrębie obszaru objętego planem wynosi maksymalnie 13 m.

5.4.2 WARUNKI KLIMATYCZNE I TOPOKLIMATYCZNE

Temperatury

Obszar objęty planem znajduje się w regionie klimatu Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej. Średnia roczna temperatura wynosi 8°C z najchłodniejszym miesiącem lutym: -2,8°C, i najcieplejszym lipcem: 18,5°C. Średnie opady roczne wynoszą ok. 700 dm³/m², najwyższe sumy opadów notuje się tu w lipcu (około 110 mm), a najniższe w lutym (około 42 mm), natomiast okres wegetacyjny trwa ok. 200 do 210 dni w roku. Mikroklimat obszaru jest zróżnicowany, w zależności od położenia w stosunku do form terenu. Najlepsze warunki klimatyczne panują na wierzchołkach i stokach o ekspozycji południowej.

Opady

Średnie roczne sumy opadów atmosferycznych na obszarze Gminy Chrzanów wynoszą ok. 760 mm. W latach ekstremalnych zanotowano następujące sumy roczne: w latach wilgotnych - 1087 mm i suchych - 510 mm. Stosunek maksymalnych do minimalnych rocznych sum opadów jest bardzo wyrównany, co wskazuje na dużą stabilność warunków występowania opadów w skali regionu. W ciągu roku dominują opady w półroczu letnim.

Na podstawie rocznej sumy opadów i średniej rocznej temperatury powietrza klimat na terenie gminy można zaliczyć do grupy klimatów wilgotnych o wyraźnej przewadze opadów nad parowaniem.

Stosunki anemologiczne

Warunki anemologiczne kształtowane są przez ogólną cyrkulację atmosferyczną i ukształtowanie terenu. W ciągu roku przeważają wiatry wiejące z sektorów zachodniego i północno-zachodniego i wschodniego.

Jakość powietrza

Według rocznej oceny jakości powietrza w województwie małopolskim (raport wojewódzki za rok 2018 – GIOŚ) ocena jakości powietrza w strefie małopolskiej, do której należy Chrzanów została wykonana w oparciu o wyniki pomiarów przeprowadzonych w 2018 roku na stałych stacjach monitoringu (poza obszarem gminy). Pomiarów wykonano na 19 stanowiskach manualnych, natomiast wykorzystano wyniki z 18 stanowisk spełniających wszystkie wymagania jakości danych.

Ocenę wykonano pod kątem spełnienia kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia dla następujących substancji: - dwutlenek siarki (SO₂), - dwutlenek azotu (NO₂), - tlenek węgla (CO), - benzen (C₆H₆), - ozon (O₃), - pył zawieszony PM10 (PM10), - pył zawieszony PM2,5 (PM2.5), - ołów

(Pb) w pyłe zawieszonym PM₁₀, - arsen (As) w pyłe zawieszonym PM₁₀, - kadm (Cd) w pyłe zawieszonym PM₁₀, - nikiel (Ni) w pyłe zawieszonym PM₁₀, - benzo(a)piren (B(a)P) w pyłe zawieszonym PM₁₀. Ocena wykonana pod kątem spełnienia kryteriów odniesionych do ochrony roślin obejmuje: - dwutlenek siarki (SO₂), - tlenki azotu (NO_x), - ozon (O₃).

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z określonymi wymaganiami w zakresie działań na rzecz poprawy jakości powietrza (w przypadku, gdy nie są spełnione odpowiednie kryteria) lub na rzecz utrzymania tej jakości (jeżeli spełnia ona przyjęte standardy). Zgodnie z dyrektywą nr 2008/50/WE, należy utrzymać jakość powietrza tam, gdzie już jest ona dobra, lub ją poprawić. W przypadku, gdy cele dotyczące jakości powietrza ustalone w dyrektywie nie są osiągnięte, państwa członkowskie powinny podjąć działania w celu dotrzymania poziomów dopuszczalnych i poziomów krytycznych oraz w miarę możliwości, dotrzymania wartości docelowych i osiągnięcia celów długoterminowych (państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, które nie pociągają za sobą niewspółmiernych kosztów, w celu zapewnienia osiągnięcia wartości docelowych i celów długoterminowych). W przypadku, gdy w określonej strefie lub aglomeracji poziomy zawartości zanieczyszczeń w powietrzu jednej lub kilku substancji przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy dopuszczalne powiększone o odpowiednie marginesy tolerancji lub poziomy docelowe, państwa członkowskie zapewniają opracowanie planów ochrony powietrza dla przedmiotowych stref i aglomeracji w celu dotrzymania odpowiednich wartości normatywnych.

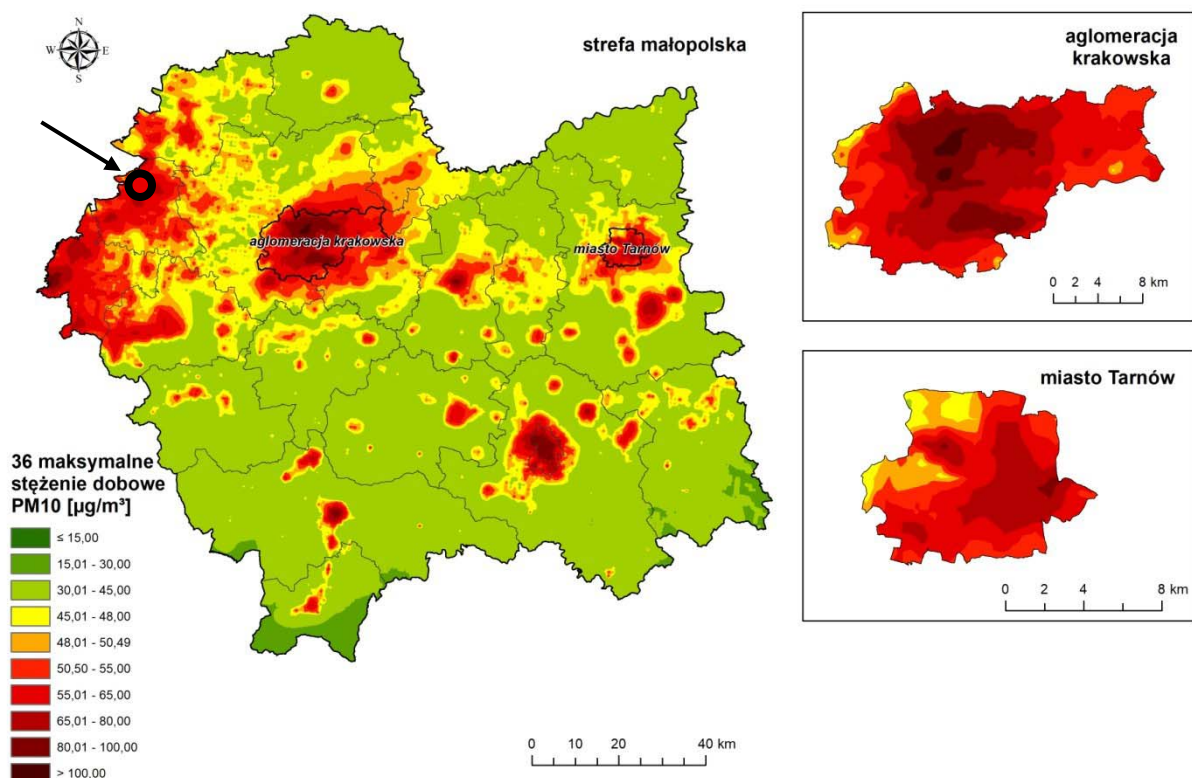
Strefa małopolska została zaklasyfikowana do klasy A oznaczającej poziom stężenia zanieczyszczenia nie przekraczający poziomu dopuszczalnego w zakresie SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, Pb, As, Cd, Ni. W zakresie O₃ strefa małopolska została zaliczona do klasy A wg poziomu docelowego oraz do klasy D2 wg poziomu celu długoterminowego, wymaganym działaniem w tym zakresie jest więc dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego do roku 2020 r. W zakresie pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} i B(a)P strefa małopolska została zaliczona do klasy C oznaczającej poziom stężenia zanieczyszczenia powyżej poziomu dopuszczalnego. Strefa małopolska została zaliczona do klasy C/D2 ze względu na ochronę roślin z uwagi na O₃ – AOT40 (D2 - poziom celu długoterminowego).

Jako główną przyczynę przekroczeń poziomów dopuszczalnych stężeń B(a)P i pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} wskazano oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków. Główną przyczynę przekroczeń poziomów docelowego i poziomu celu długoterminowego stężeń O₃ wskazano natomiast warunki meteorologiczne sprzyjające formowaniu się ozonu.

Wykonana klasyfikacja stref za 2018 rok potwierdziła występujące w poprzednich latach przekroczenia dopuszczalnych i docelowych poziomów stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀, co wskazuje na pilną konieczność realizacji działań określonych w *Programie ochrony powietrza dla województwa małopolskiego* wdrożonym uchwałą nr XXXII/451/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 22.01.2017 r. Roczne stężenia benzo(a)pirenu znacznie przekraczały poziom docelowy i występowały w zakresie od 2 ng/m³ w uzdrowisku Muszyna Złockie do 18 ng/m³ w Nowy Targu. Na stacji tła regionalnego w Szymbarku stężenie roczne wyniosło także 2 ng/m³. Najwyższe stężenia B(a)P w pyłe PM₁₀ występowały w miastach położonych w kotlinach śródgórkich, gdzie zasadniczy wpływ na jakość powietrza ma emisja powierzchniowa pochodząca ze spalania paliw stałych. Wykorzystane wyniki modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń potwierdziły wysokie poziomy stężeń i służyły do wyznaczenia obszarów przekroczeń.

W obszarze planu znajdują się jedynie lokalne źródła zanieczyszczeń powietrza, tzw. niska emisja. Jednak obszar znajduje się w silnie uprzemysłowionej i zurbanizowanej zachodniej części województwa małopolskiego. Gmina znajduje się pomiędzy głównymi ośrodkami miejsko-przemysłowymi południowej Polski: zagłębiem górnośląskim, przemysłowym regionem oświęcimskim od strony zachodniej, ośrodkiem przemysłowym Krakowa po stronie wschodniej, regionem przemysłowym Olkusza po stronie północnej oraz pod wpływem ośrodków przemysłowych o znaczeniu regionalnym, z których najwybitniejszymi są Oświęcim i Skawina. Stąd jakość powietrza jest też wypadkową oddziaływań zewnętrznych.

Według raportu o stanie środowiska w województwie, w ostatnich latach, z wyjątkiem pyłu zawieszonego (PM₁₀, PM_{2,5}) nie są na terenie gminy przekraczane wartości dopuszczalne stężenia głównych (podstawowych) zanieczyszczeń powietrza.

Rys. 4 – Rozkład stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀ – percentyl 90,4 z serii stężeń 24-godzinnych (źródło: WIOŚ)

Jakość powietrza w sąsiedztwie ciągów drogowych – w szczególności drogi krajowej – determinowana jest przez natężenie ruchu pojazdów.

Lokalne czynniki wpływające na jakość powietrza, to prócz oddziaływania ruchu drogowego o znacznym i dużym natężeniu, niska emisja źródeł grzewczych zabudowy miejskiej, gdzie przeważająca część obiektów ogrzewanych jest przy użyciu paliw stałych. Skala obu oddziaływań jest znacząca, dotyczy bowiem gęsto zabudowanych fragmentów obszaru planu. Z powodu istniejącego zagospodarowania terenu, nawet niewielkie źródło emisji, może w warunkach niskiej inwersji termicznej lub niekorzystnego usytuowania powodować lokalne podwyższenie poziomu zanieczyszczeń powietrza.

5.4.3 BUDOWA GEOLOGICZNA

Podstawę geologiczną obszaru stanowią utwory górnokarbońskie jak piaskowce, zlepieńce, łupki oraz węgiel warstw łazickich i libiąskich. Na nich spoczywają utwory środkowo-triasowe wykształcone w postaci wapieni, margli i dolomitów oraz górnotriasowe, głównie iłowce i łupki. Bezpośrednio na utworach z triasu zalegają utwory jurajskie, których wychodnie występują na znacznej powierzchni obszaru. W północnej części obszaru utwory jurajskie wykształcone są w postaci wapieni płytowych, natomiast na pozostałym obszarze w postaci wapieni skalistych (rafowych). Ponadto w południowym rejonie opracowania zalega pokrywa czwartorzędowa, którą stanowią plejstocenyjskie piaski i żwiry akumulacji glacialnej.

5.4.4 OBSZARY OSUWISKOWE

Na obszarze objętym planem miejscowym nie występują obszary osuwiskowe.

5.4.5 HYDROLOGIA I HYDROGEOLOGIA

Wody powierzchniowe

W granicach obszaru nie występują żadne elementy sieci hydrograficznej. Obszar zlokalizowany jest w zlewni potoku Chechło będącego lewobrzeżnym dopływem Wisły. Potok ten przepływa na południe od ul. Podwale w odległości około 400 metrów na południowy-wschód. Ze względu na formę zagospodarowania terenu (zwarta zabudowa, nawierzchnie utwardzone ulic, chodników i placów) wody opadowe są odbierane i odprowadzane przez system kanalizacji deszczowej.

Zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE dokonany został podział na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przedmiotowy teren znajduje się w regionie wodnym Górnej Wisły, w zlewni rzeki Chechło. Lokalizacja ta określona jest wg wykazu jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i oznaczona numerem PLRW20006213349, którą sklasyfikowano w poniższy sposób: region wodny: Górnej Wisły, nazwa JCWP: **Chechło od Ropy bez Ropy do ujścia**, scalone części wód: GW0106, region wodny Górnej Wisły, obszar dorzecza Wisły, kod: 2000.

Jest to potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym na lessach i lessopodobnych (typ), o statusie JCW naturalnym, gdzie stan chemiczny jest dobry, a aktualny stan/potencjał JCW jest zły. Celem środowiskowym jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny – ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wskazuje, iż ich osiągnięcie jest zagrożone. Dla tej JCW nie wskazano odstępstw dla osiągnięcia celów środowiskowych.

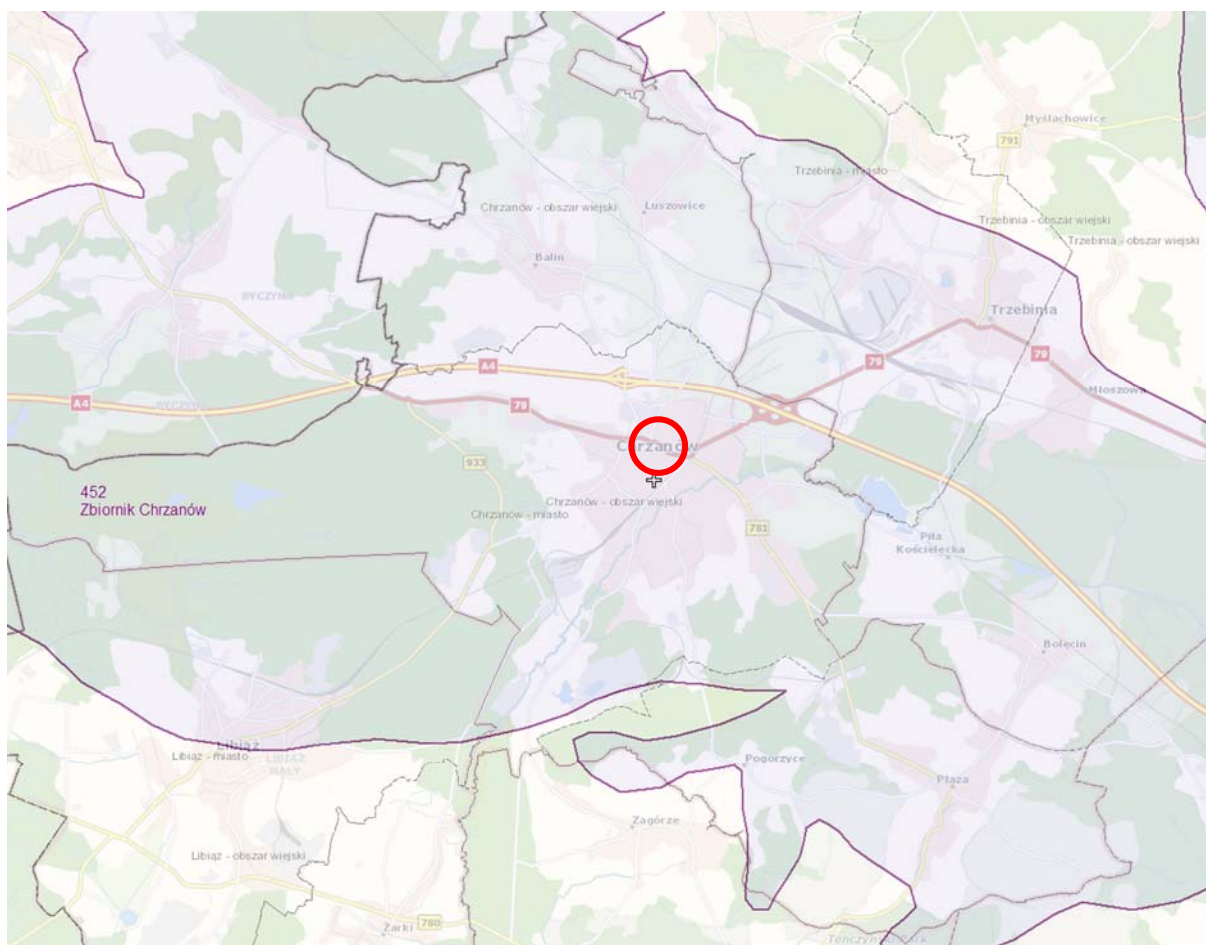
Wody podziemne

Omawiany obszar położony jest w regionie wodnym Górnej Wisły, **jednolitej części wód podziemnych nr 147** (JCWPd) PLGW2000147 o dobrym stanie wód (stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry – ogólna ocena stanu dobra), przy czym ta JCWPd jest monitorowana. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Jest to część zagrożona nieosiągnięciem ustanowionych dla niej celów środowiskowych.

Wody podziemne zasilane są głównie poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych, a także w niewielkim stopniu poprzez infiltrację wód powierzchniowych oraz dopływ z podłoża. Przepływ wód podziemnych odbywa w kierunku dolin rzecznych, które stanowią bazę drenażu. Ponadto, podstawą drenażu poziomów triasowego i karbońskiego są kopalnie rud i węgla kamiennego.

Degradację wód podziemnych powodują ścieki komunalne, przemysłowe oraz składowiska odpadów komunalnych, zbiorniki z produktami naftowymi i inne. Występują także zagrożenia związane z przebiegiem i utrzymaniem głównych szlaków komunikacyjnych, a także stosowaniem środków ochrony roślin i nawozów mineralnych. Dodatkowym problemem jest intensywny drenaż poziomów wodonośnych przez ujęcia komunalne i kopalnie rud i węgla kamiennego oraz przekroczenie zasobów dostępnych do zagospodarowania.

Obszar planu położony jest w całości w granicach zbiornika **GZWP nr 452 „Chrzanów”**, którego główny poziom użytkowy wód podziemnych należy do Regionu Górnośląskiego i Podregionu Chrzanowskiego. Z uwagi na jakość wód i zasobność jest to zbiornik triasowy, typu szczelinowo-krasowego. Zbudowany jest ze skał wapiennych i dolomitów.

Rys. 5 Fragment mapy obszarów udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych z oznaczonym obszarem planu

5.4.6 WARUNKI GLEBOWO – ROLNICZE

Na terenie objętym opracowaniem wyodrębniono następujące typy gleb: rędziny brunatne lekkie bądź średnie. Największy obszar zajmują gleby brunatne. Występują tutaj również gleby brunatne, wytworzone z glin lekkich i piasków.

Na terenach miejskich występują grunty pochodzenia antropogenicznego, a gleby uległy przekształceniom pod wpływem deformacji powierzchni, zaburzeniu stosunków wodnych oraz zanieczyszczeń. Pod względem podziału na klasy bonitacyjne są to gleby klasy od V do VI, przeważają zdecydowanie klasy V. Gleby klasy I-III oraz gleby organiczne i mineralne bez względu na klasę w obszarze planu nie występują.

5.4.7 SUROWCE MINERALNE

Na obszarze opracowania brak jest udokumentowanych złóż kopalin.

5.4.8 SZATA ROŚLINNA

Obszar planu przedstawia przeciętne walory przyrodnicze – niemal całą powierzchnię terenu zajmuje zabudowa miejska i śródmiejska z towarzyszącymi jej elementami zieleni urządzonej, a lokalnie także płatami porośniętymi przez roślinność ruderalną.

Wzdłuż niektórych ulic w południowej części obszaru opracowania występują rzędy pojedynczych drzew. Przy ul. 29- Listopada rzędy te tworzą robinie akacjowe, przy ul. Kadłubka kasztanowce białe. Pomiędzy ul. Krakowską i ul. 29 Listopada, wzdłuż linii kolejowej i na skarpach nasypu kolejowego znajduje się największy teren zielni częściowo urządzonej. Występują tu między innymi takie gatunki

ruderalne jak: perz właściwy *Elymus repens* i ostrożeń polny *Cirsium arvense*, oraz typowy dla odłogów nieco starszych wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*. Pojawia się też nawłóć późna *Solidago gigantea*. Odłogi zarastają również leknonasienną roślinnością drzewiastą: brzozą brodawkowatą *Betula pendula* i osiką *Populus tremula*. Z okazalszych drzew rosną w tym obszarze lipy drobno i szerokolistne oraz wierzby płaczące.

Przy zabudowie mieszkaniowej rosną też pojedyncze drzewa owocowe jak wiśnia, czereśnia i jabłonie.

5.4.9 ŚWIAT ZWIERZĄT

Zwierzęta występujące na tym terenie to generalnie gatunki synantropijne związane z siedliskami ludzkimi. Są to przede wszystkim ptaki takie jak gołębie, kawki czy jaskółki, a także drobne ssaki, głównie gryzonie oraz bezkręgowce.

5.4.10 WALORY PRZYRODNICZO – KRAJOBRAZOWE

Obszar opracowania nie jest położony w terenach objętych ochroną obszarową na podstawie przepisów o ochronie przyrody.

Wartościami krajobrazowymi są w obszarze planu otwarcia widokowe kreowane przez osie ulic oraz przestrzenie publicznych placów, skwerów, pasaży i dworca autobusowego.

Część obszaru należy uznać jako zdegradowany i wymagający interwencji – w szczególności ulica Krakowska, i obszar pomiędzy tą ulicą i ul. 29 Listopada.

Fot. 1. – ul. Krakowska, widok w stronę Rynku z miejsca przy wiadukcie kolejowym

Fot. 2. – ul. Kusocińskiego, widok w kierunku południowym przy MOKSiR

Fot. 3 – ul. Zielona, widok w kierunku dworca autobusowego

Fot. 4 – ul. 29 Listopada, widok w kierunku południowym

Fot. 5 – ul. Krakowska, widok w kierunku południowym, przy skrzyżowaniu z ul. Garncarską

5.5 OBSZARY PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W obszarze objętym planem miejscowym brak jest terenów objętych formami ochrony przyrody ustanowionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody (parki narodowe i krajobrazowe oraz

rezerwy przyrody wraz z otulinami, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, projektowane oraz ustanowione obszary Natura 2000, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne).

5.6 DZIEDZICTWO KULTUROWE

W obszarze planu miejscowego znajdują się obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- 1) ul. Krakowska 22 - kamienica;
- 2) ul. Krakowska 24b - oficyna;
- 3) ul. Krakowska 26 - kamienica;
- 4) ul. Krakowska 29 - kamienica;
- 5) ul. Krakowska 31 - kamienica;
- 6) ul. Krakowska 35 - chałupa drewniana;
- 7) ul. Garncarska 21 - kamienica;
- 8) ul. Zielona 2 - kamienica;
- 9) ul. Zielona 5 - dom mieszkalny.

Nie występują obiekty i obszary do rejestru zabytków.

6 OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCA Z USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Sytuację braku realizacji ustaleń planu miejscowego, należy analizować dwupłaszczyznowo:

1. Brak realizacji poszczególnych ustaleń planu miejscowego (np. przestrzegania wskazanych ustaleń w zakresie odprowadzania ścieków), przy, wprowadzonej na zasadach tegoż dokumentu zabudowie,
2. Brak w ogóle opracowania planu miejscowego.

6.1 ZAGROŻENIE JAKOŚCI POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

W największym stopniu na zły stan jakości powietrza w Chrzanowie ma wpływ użytkowanie pieców opalanych paliwem stałym (węgiel), w których zachodzi niskotemperaturowe spalanie paliw stałych, a także wykorzystanie zasiarczonego węgla, co powoduje emisję szkodliwych substancji do powietrza, a zwłaszcza benzo(a)pirenu. Największym źródłem zanieczyszczeń jest więc emisja komunalna, głównie pochodząca z palenisk domowych. Na stan sanitarny powietrza atmosferycznego w analizowanym obszarze wpływają również zanieczyszczenia, napływające z dalszych rejonów – z kierunku zachodniego, (Śląsk) oraz wschodniego (zanieczyszczenia emitowane przez zakłady przemysłowe zlokalizowane w części wschodniej Krakowa z Hutą ArcelorMittal i EC Kraków w Łęgu na czele), emisja pochodząca z lokalnych zakładów przemysłowych i elektrociepłowni osiedlowych, z palenisk domowych.

Odrębnym źródłem emisji substancji do powietrza są pojazdy samochodowe napędzane silnikami spalinowymi (emisja komunikacyjna, liniowa). Ten typ emisji nabiera coraz większego znaczenia odnośnie wpływu na jakość powietrza, ze względu na coraz większą ilość poruszających się pojazdów i związane z tym natężenie ruchu w ujęciu lokalnym oraz tranzytowym – przez obszar planu miejscowego przebiega droga krajowa nr 79 o znacznym natężeniu ruchu, stanowiąca największy emitator liniowy w obszarze.

6.1.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Prognozuje się wzrost emisji gazów i pyłów do powietrza w obszarze objętym opracowaniem. Emisja ta związana będzie z ogrzewaniem budynków oraz przygotowaniem c.w.u. w terenach zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej (MN/U, MW, MW/U) oraz w terenach przeznaczonych na cele usługowe (U, UH), przy czym plan miejscowy nie dopuszcza realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Skalę wzrostu

emisji ocenia się jako niewielką, z uwagi na znaczny stopień zainwestowania obszaru i ograniczoną ilość miejsca dla nowych inwestycji.

Tereny przeznaczone pod zabudowę mogą być zaopatrywane w oparciu o zbiorowe źródła ciepła, co jest uwarunkowaniem bardzo korzystnym - zaopatrywania obiektów z źródeł grupowych jest bardziej ekonomiczna oraz ogranicza wielkość emisji pyłów i gazów do atmosfery.

Zanieczyszczenia pochodząc będą także ze źródeł komunikacyjnych – dróg publicznych. Projekt planu utrzymuje istniejący system komunikacji oraz przewiduje rezerwy terenowe dla nowych dróg o klasie dojazdowej i lokalnej. Nie projektuje się nowych tras o klasie, które mogłyby znacząco zwiększyć emisje zanieczyszczeń.

Na analizowanym obszarze projektu planu istnieją korzystne warunki dla rozpraszania się zanieczyszczeń (przewietrzanie i nasłonecznienie).

6.1.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

W planie miejscowym dopuszczono stosowanie urządzeń do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych jak kolektory słoneczne, pompy ciepła i ogniwa fotowoltaiczne o mocy nieprzekraczającej 100 kW z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących energię wiatru.

6.2 ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA EMISJĄ HAŁASU

Hałas pochodzenia antropogenicznego występujący w środowisku na terenie planu miejscowego podzielić można na następujące podstawowe kategorie: hałas przemysłowy, komunikacyjny i komunalno-bytowy.

Hałas przemysłowy

Hałas emitowany przez podmioty gospodarcze o charakterze usługowym i produkcyjnym, ze względu na wielkość oraz charakter produkcji podmiotów, jest szczególnie uciążliwy dla mieszkańców domów zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie zakładów. W przypadku małych zakładów przemysłowych i rzemieślniczych ich oddziaływanie akustyczne na stan środowiska, jeżeli występuje, ma charakter lokalny.

Hałas linii energetycznych

Hałas generują pracujące linie WN. Spowodowany jest on mikrowyładowaniami elektrycznymi na powierzchni przewodów (na skutek ulotu).

Hałas ulotu linii WN jest silnie uzależniony od warunków pogodowych, stanu środowiska, stanu technicznego powierzchni przewodów, oraz charakteryzuje się dużą zmiennością poziomów w czasie i przestrzeni podczas dobrych warunków atmosferycznych. Linie 110 i 220 kV nie wymagają lub wymagają w nieznacznym stopniu (tylko w wyjątkowych sytuacjach dla 220 kV) wyznaczania stref obszaru ograniczonego użytkowania z uwagi na emisję hałasu.

Przez obszar objęty planem miejscowym nie przebiegają linie wysokiego napięcia.

Hałas komunikacyjny

Gwałtowny rozwój motoryzacji spowodował zmiany klimatu akustycznego, który tak jak w całym województwie małopolskim również na terenie Miasta Chrzanowa ulega postępującemu pogorszeniu. W obszarze opracowania dotyczy to szczególnie drogi krajowej nr 79 i linii kolejowej. Przy obu trasach brak jest ekranów akustycznych.

Konsekwencją znacznego wzrostu liczby pojazdów samochodowych jest między innymi:

- proces stabilizacji hałasu na wysokim poziomie (poziom równoważny – Leq) w godzinach szczytu komunikacyjnego,
- proces rozciągania się godzin szczytu komunikacyjnego: do późnych godzin nocnych (godz. 24.00) i wczesnych godzin porannych (godz. 5.00),
- istotny wzrost natężenia ruchu w godzinach nocnych, co powoduje jedynie niewielki spadek rejestrowanych poziomów w stosunku do pory dziennej i skutkuje brakiem możliwości odpoczynku osób mieszkających w otoczeniu głównych szlaków komunikacyjnych.

Wszystko to powoduje wzrost równoważnych poziomów dźwięku tak w dzień jak i w nocy. Tym samym następuje systematyczne rozszerzanie się strefy ponadnormatywnego oddziaływania hałasu komunikacyjnego powodując, że coraz większa ilość mieszkańców terenów położonych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych narażona jest na uciążliwy hałas.

Hałas komunalno-bytowy

Hałas ten występuje na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz mieszkalno-usługowej. Jego poziom zależy od intensywności i charakteru zabudowy oraz obecności zakładów rzemieślniczych, punktów gastronomiczno-rozrywkowych, środków transportowych itp.

Obecnie obowiązującym aktem prawnym w zakresie ochrony przed hałasem jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 112).

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno- wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Objaśnienia:

- 1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.
- 2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.
- 3) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

6.2.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Realizacja ustaleń planu spowoduje wzrost emisji hałasu w obszarze objętym opracowaniem – powstająca na podstawie planu zabudowa mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa (tereny MN/U, MW, MW/U) oraz usługowa (tereny U, UH), spowoduje pogorszenie klimatu akustycznego w stosunku do stanu obecnego. Źródłami emisji hałasu na analizowanym obszarze będą emityory punktowe związane z funkcjonowaniem terenów usługowych oraz emityory liniowe w odniesieniu do dróg.

Oddziaływania w odcinkach dróg przebiegających między zabudową, koncentrują się w obrębie ciągu drogowego i jego bliskiego otoczenia w granicach linii zabudowy. Oddziaływania ruchu drogowego na odcinkach dróg przebiegających przez tereny otwarte wykazują mniejszą koncentrację w pasach przydrożnych, mają natomiast większy zasięg.

Przyjmuje się, że przeciętny zasięg oddziaływań mogących powodować istotne przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, mierzony od krawędzi jezdni, wynosi:

- wzdłuż dróg głównych (KG) od 50 do 100 m,
- wzdłuż dróg lokalnych (KL) do 15 m.

6.2.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

Celem ograniczenia zagrożeń klimatu akustycznego, w planie miejscowym zakwalifikowano szczególnie tereny do kategorii ochrony przed hałasem zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Proponowane rozwiązania alternatywne:

1. Wprowadzenie szpalerów zieleni izolacyjnej,
2. Spowolnienie ruchu samochodowego na drogach wewnętrznych i dojazdowych,
3. Stosowanie odpowiedniej nawierzchni dróg.

6.3 ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA WIBRACJAMI

Obecne zagospodarowanie obszaru planu nie stwarza zagrożenia dla środowiska wibracjami.

Ustalenia planu miejscowego nie spowodują zwiększenia zagrożenia dla środowiska wibracjami.

6.4 ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA EMISJĄ NIJONIZUJĄCEGO PROMIENIOWANIA ELEKTROMAGNETYCZNEGO

Dopuszczalne poziomy promieniowania, jakie mogą występować na terenach zabudowy mieszkaniowej i w miejscach dostępnych dla ludności określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobu sprawdzania dotrzymania tych poziomów*. Rozporządzenie nakłada na projektanta i użytkownika urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne obowiązek stosowania technicznych i organizacyjnych środków ograniczających zagrożenia środowiska i zdrowia ludzi.

Linie wysokiego napięcia jak i linie średniego napięcia, stwarzają potencjalne zagrożenie środowiska emisją niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego. Źródłem promieniowania elektromagnetycznego mogą być również stacje bazowej telefonii komórkowej. Są one obecnie najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W Polsce istnieje sieć telefonii komórkowych wykorzystujących częstotliwości od 450 do 1800 MHz. Zasięgi występowania pól elektromagnetycznych o wartościach wyższych od dopuszczalnych w otoczeniu anten stacji bazowych są zależne od mocy doprowadzanej do tych anten i charakterystyki ich promieniowania. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowej GSM pole elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występuje nie dalej niż kilkadziesiąt metrów od samych anten i na wysokości ich zainstalowania. Ich lokalizacja jest dopuszczalna pod warunkiem, że na obszarach zabudowy mieszkaniowej i innych obszarach chronionych gęstość mocy pola elektromagnetycznego nie przekroczy dopuszczalnych wartości określonych w wyżej wymienionym rozporządzeniu.

Przez obszar objęty planem miejscowym nie przebiegają linie wysokiego napięcia, jak i napowietrzne linie średniego napięcia 15 kV. We wschodniej części obszaru objętego planem, na kominie przemysłowym zamontowane są nadajniki telefonii komórkowej.

6.4.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Uciążliwość bądź szkodliwość sieci oraz urządzeń elektroenergetycznych, nadajników radiowych oraz stacji bazowych telefonii komórkowej dotyczy ludzi, którzy przebywają w strefach wpływu pola elektromagnetycznego. Przy przestrzeganiu obowiązujących norm dla urządzeń i linii elektroenergetycznych oraz urządzeń radiokomunikacyjnych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych oraz przy uwzględnieniu przy zagospodarowaniu przestrzennym odpowiednich stref bezpieczeństwa od tych urządzeń i linii, nie przewiduje się powstania zagrożeń związanych z elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym.

6.4.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

W planie miejscowym nie przewidziano tego typu rozwiązań gdyż charakter wprowadzanych zmian nie generuje negatywnych uciążliwości.

6.5 ZAGROŻENIE POWIERZCHNI ZIEMI I POKRYWY GLEBOWEJ

Tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej i usługowej stanowią źródło zanieczyszczeń gleby na obszarze zainwestowania i w jego najbliższym otoczeniu. Realizacja ustaleń planu miejscowego spowoduje przekształcenie powierzchni terenu. Budowa nowych obiektów kubaturowych i liniowych, tj. zabudowy czy dróg oraz parkingów, spowoduje zajęcie terenu i przekształcenia powierzchni ziemi łącznie z glebą, które wynikać będą z koniecznych prac ziemnych dla potrzeb posadowienia nowoprojektowanych budynków, zapewnienia odpowiedniej obsługi komunikacyjnej oraz wyposażenia terenów w niezbędną infrastrukturę techniczną. Zabudowa dotychczasowych terenów otwartych spowoduje naruszenie naturalnej struktury glebowej oraz przynajmniej częściowo trwałe wykluczenie gleb z biologicznego użytkowania.

Źródłem zanieczyszczenia gleb mogą być: miejsca składowania odpadów, zbiorniki i urządzenia przeładunkowe materiałów niebezpiecznych, ścieki odprowadzane do gruntu bez właściwego oczyszczenia, nadmierne nawożenie. W glebie akumulują się zanieczyszczenia pochodzące z atmosfery-opady pyłu oraz zanieczyszczeń chemicznych, jak wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, przenoszone często na duże odległości. Emisje te pochodzą z takich gałęzi przemysłu jak górnictwo, energetyka, metalurgia, chemia itp. Ponadto skażenie gruntu może nastąpić w pobliżu tras komunikacyjnych w wypadku awarii środków transportu przewożących niebezpieczne materiały i zakładach przemysłowych w wypadku awarii urządzeń lub niewłaściwej eksploatacji instalacji.

6.5.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Pogorszenie jakości gleb związane będzie głównie z czynnikami antropogenicznymi (skażenie substancjami ropopochodnymi, wycieki). Zanieczyszczenie gleb będzie obejmowało najbliższe sąsiedztwo źródła zanieczyszczenia. Realizacja ustaleń planu miejscowego, obejmująca powstawanie nowych obiektów kubaturowych i infrastrukturalnych, będzie wiązała się z trudno odwracalnymi zmianami powierzchni terenu (przyrost powierzchni nieprzepuszczalnych, przemieszczanie mas ziemnych) oraz trwałego ubytku pokrywy glebowej i powierzchni biologicznie czynnej.

6.5.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

Celem ograniczenia uciążliwości skierowanej na powierzchnię ziemi i pokrywę glebową plan miejscowy wprowadza nakaz zachowania standardu przyjętego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej do powierzchni działki budowlanej.

6.6 EMISJA ODPADÓW

Istniejące zagospodarowanie obszaru planu powoduje powstawanie odpadów związanych z funkcjonowaniem obiektów mieszkaniowych, usługowych i produkcyjnych, a także związanych z gospodarowaniem terenami zielonymi.

6.6.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Realizacja ustaleń zawartych w planie miejscowym spowoduje wzrost ilości wytwarzanych odpadów w stosunku do stanu obecnego. Z uwagi na charakter zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, można wyróżnić dwie charakterystyczne grupy odpadów.

Pierwsza grupa to odpady socjalno-bytowe związane z terenami mieszkaniowymi, mieszkaniowo-usługowymi oraz usługowymi. Zagospodarowanie ich będzie następowało według Planu Gospodarki Odpadami dla Gminy Chrzanów, który został opracowany zgodnie z ustawami: *Prawo ochrony środowiska* oraz *o odpadach*. Dokumentem nadrzędnym wobec Planu Gospodarki Odpadami dla Gminy Chrzanów jest oraz Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Małopolskiego.

Druga grupa to odpady charakterystyczne dla terenów zieleni i stanowi je przede wszystkim biomasa. Odpady zielone z terenów tak publicznych jak i niepublicznych zasadniczo będą zagospodarowywane zgodnie z planem gospodarki odpadami.

Przy właściwym postępowaniu z wszystkimi odpadami, utrzymaniu segregacji odpadów i ich regularne wywożenie przez odpowiednie podmioty, przekazywanie prawidłowo gromadzonych odpadów niebezpiecznych jednostkom upoważnionym – nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla wód oraz powierzchni ziemi związanych z gospodarką odpadami.

6.6.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

Plan miejscowy nie wprowadza szczegółowych rozwiązań w tym zakresie ponieważ odbiór odpadów regulują przepisy odrębne, zarówno powszechnie obowiązujące jak i miejscowe (plan gospodarki odpadami oraz regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy).

Proponowane rozwiązanie alternatywne: podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców gminy, szczególnie w zakresie selektywnego gromadzenia odpadów oraz odpadów niebezpiecznych.

6.7 EMISJA ŚCIEKÓW

W obszarze objętym planem miejscowym funkcjonuje kanalizacja sanitarna.

6.7.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego będą powstawać ścieki komunalne i przemysłowe, a także wody deszczowe i roztopowe, spływające z powierzchni utwardzonych. Część wód opadowych może być zanieczyszczona – szczególnie z terenów dróg, placów i parkingów. Nieorganizowany spływ wód deszczowych może ponadto powodować niekorzystne zmiany stosunków wodnych.

Prognozuje się, że w przypadku wprowadzania nowej zabudowy na podstawie ustaleń planu miejscowego, a braku realizacji ustaleń w zakresie gospodarki ściekami, emisja ścieków będzie miała niekorzystny wpływ na jakość środowiska, obniży komfort miejsca zamieszkania oraz w najbliższym sąsiedztwie źródła zanieczyszczenia i stworzy zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.

Przy prawidłowym zaprojektowaniu, a następnie wykonaniu i użytkowaniu wszystkich urządzeń służących do odprowadzania oraz oczyszczania wszystkich ścieków, nie przewiduje się powstawania zagrożenia związanego z zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego.

6.7.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

Celem ograniczenia emisji ścieków, plan miejscowy wprowadza następujące ustalenia:

- ustala się realizację kanalizacji w systemie rozdzielczym,
- ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji,

- dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestycji (np. poprzez rozsączanie w gruncie lub gromadzenie w zbiornikach retencyjnych) oraz odprowadzanie do wód i gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

6.8 ZAGROŻENIA KOPALIN

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża kopalin.

6.9 ZAGROŻENIA WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Głównym zagrożeniem dla wód powierzchniowych jest brak uporządkowanej gospodarki ściekowej. Stan czystości wód cieków powierzchniowych jest kształtowany przez zrzuty ścieków. Zagrożeniem dla ich stanu czystości mogą być ścieki z terenów zabudowanych, nie skanalizowanych a także zanieczyszczenia obszarowe.

Obecne zagospodarowania obszaru planu miejscowego stwarza niewielkie zagrożenie dla wód powierzchniowych, jak:

- spływ zanieczyszczonych wód opadowych, pochodzących z powierzchni nieprzepuszczalnych,
- wycieki substancji szkodliwych pochodzących z awarii,
- wycieki substancji ropopochodnych związane z eksploatacją dróg.

6.9.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Realizacja ustaleń planu miejscowego w odniesieniu do terenów zabudowy usługowej i parkingów spowoduje wzrost ilości ścieków komunalnych, przemysłowych i deszczowych w stosunku do stanu obecnego. Ścieki te mogą być przyczyną zanieczyszczenia wód powierzchniowych, jednak prawdopodobieństwo zanieczyszczenia jest niewielkie, szczególnie zważywszy na fakt, że teren objęty planem miejscowym jest wyposażony w sieć kanalizacji sanitarnej i deszczowej – nowe źródła zanieczyszczenia, będą miały charakter lokalny i raczej nie przyczynią się do ponadnormatywnego skażenia wód powierzchniowych.

6.9.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

Celem ograniczenia zagrożenia wód powierzchniowych, plan miejscowy wprowadza następujące ustalenia:

1. W zakresie odprowadzania ścieków: ustala się realizację kanalizacji w systemie rozdzielczym.
2. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - 1) ustala się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji,
 - 2) dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestycji (np. poprzez rozsączanie w gruncie lub gromadzenie w zbiornikach retencyjnych) oraz odprowadzanie do wód i gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

6.10 ZAGROŻENIA WÓD PODZIEMNYCH

Zanieczyszczenie wód podziemnych jest następstwem oddziaływań na środowisko o charakterze pośrednim, stałym i długoterminowym. Głównym zagrożeniem dla wód podziemnych jest przedostanie się substancji niebezpiecznych do gruntu lub bezpośrednio do wód w przypadku awarii lub wypadków drogowych. Skutkiem zanieczyszczeń wód poprzez nieuporządkowaną gospodarkę ściekową jest powstanie nieodwracalnych zmian we florze i faunie, powstanie skażeń i deficytów wodnych.

Powstawanie dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi oraz dla działalności gospodarczej może niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej i odpadami.

6.10.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Realizacja zabudowy, na terenach dotychczas otwartych, w niewielkim stopniu będzie negatywnie oddziaływać na jakość wód podziemnych.

Wraz z przyrostem terenów zainwestowanych nastąpi:

- nieznaczne obniżenie się jakości wód podziemnych na skutek przenikania zanieczyszczonych wód opadowych (nieszczelnej sieci kanalizacji, zanieczyszczeń spowodowanych emisjami pyłowo-gazowymi oraz odprowadzanych nielegalnie, nieoczyszczonych ścieków),
- zmniejszenie zdolności infiltracyjnej gruntu w wyniku przekształceń terenu (zabudowa),
- zwiększenie ilości wycieków substancji ropopochodnych z terenów obsługi komunikacyjnej i dróg, awarii i kolizji samochodów.

6.10.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŻLIWOŚCI

Celem ograniczenia zagrożenia wód podziemnych, plan miejscowy wprowadza następujące ustalenia:

1. W zakresie odprowadzania ścieków: realizację kanalizacji w systemie rozdzielczym.
2. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - 1) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji;
 - 2) dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie inwestycji (np. poprzez rozsączanie w gruncie lub gromadzenie w zbiornikach retencyjnych) oraz odprowadzanie do wód i gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

6.11 ZAGROŻENIA TOPOKLIMATU

Pokrycie terenu, sposób użytkowania i uwilgocenie podłoża mają charakter czynników klimatu kształtujących jego charakter w mikroskali i w skali lokalnej, głównie poprzez wpływ na zmianę bilansu cieplnego podłoża. Lokalne czynniki rzutują na stan atmosfery bezpośrednio nad określonym rodzajem podłoża, rzadko tylko ich skutki są przenoszone na dalsze okolice. Roślinność oddziałuje bezpośrednio na klimat w mikroskali. Jednak lokalne oddziaływanie powoduje tylko niewielką modyfikację rezultatów działania czynników geograficznych i cyrkulacyjnych, szczególnie przy tak urozmaiconym pokryciu i ukształtowaniu terenu, jakie występuje na terenie. Zagrożenia dla klimatu wynikają tu jedynie z globalnych tendencji tego elementu środowiska. Nie ma lokalnych czynników wpływających negatywnie na klimat, nie planuje się również wprowadzenia zmian zagospodarowania istotnych ze względu na zmiany klimatu.

Obecne zagospodarowanie obszaru objętego planem miejscowym stwarza niewielkie zagrożenie dla topoklimatu, spowodowane istniejącym zainwestowaniem terenów dotychczas wolnych od zabudowy (przyrost powierzchni pokrytych materiałami nieprzepuszczalnymi, pogorszenie warunków przewietrzania przez wprowadzaną zabudowę).

6.11.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Wprowadzenie obiektów kubaturowych na tereny dotychczas wolne od zabudowy, uszczupli wielkość biologicznie czynnych powierzchni, wprowadzając jednocześnie elementy dodatnie w postaci zieleni towarzyszącej obiektom budowlanym. W wyniku wprowadzenia obiektów kubaturowych zwiększona zostanie szorstkość podłoża, co w niewielki sposób pogorszy warunki przewietrzania obszaru. Przyrost powierzchni pokrytych materiałami nieprzepuszczalnymi wpłynie na zwiększenie tempa spływu powierzchniowego (lokalne obniżenie wilgotności powietrza).

Realizacja zabudowy kosztem uszczuplenia terenów łąk i pastwisk, w niewielkim stopniu wpłyną na zmianę topoklimatu na analizowanym obszarze.

6.11.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŻLIWOŚCI

W celu ograniczenia zagrożeń topoklimatu plan miejscowy wprowadza nakaz zachowania przyjętych standardów odnośnie powierzchni biologicznie czynnych przy planowanej zabudowie.

6.12 ZAGROŻENIA PRZYRODY I KRAJOBRAZU

Zagrożenia dla przyrody i krajobrazu wynikają przede wszystkim z czynników antropogenicznych:

1. Tereny przeznaczone pod zabudowę:
 - 1) degradacja wód powierzchniowych,
 - 2) postępujące pogorszenie się jakości wód podziemnych tych poziomów wodonośnych, które są słabo izolowane przez warstwy nadległe,
 - 3) zanieczyszczanie gleb ściekami i odpadami,
 - 4) zanieczyszczanie powietrza ze źródeł niskiej emisji (głównie paleniska domowe),
 - 5) uszczuplanie powierzchni biologicznie czynnej,
 - 6) przerywanie i zawężanie ciągów ekologicznych,
 - 7) zasłanianie ciągów, punktów i przedpoli widokowych.
2. Elektroenergetyczne linie przesyłowe wysokich, średnich i niskich napięć oraz wieże telefonii komórkowej (budowle te stanowią elementy dysharmonijne dla krajobrazu).
3. Komunikacja (drogi i kolej):
 - 1) zanieczyszczenia powietrza emisjami pyłowo-gazowymi,
 - 2) hałas.

Oprócz zanieczyszczenia gleby i wód oraz zmiany zagospodarowania, zagrożeniem dla środowiska jest proces sukcesji wtórnej, uruchamiany w wyniku zmiany lub zaprzestania dotychczasowego użytkowania.

Konsekwencją naruszenia struktury przyrodniczej oraz nadmiernego przekształcenia terenów wolnych od zabudowy może być zniszczenie terenów siedliskowych zwierząt dziko żyjących. Brak miejsca na lęgowiska i bytowanie prowadzi do zmniejszenia ich populacji. W warunkach daleko posuniętej fragmentacji siedlisk szczególne znaczenie mają elementy pełniące funkcję korytarzy ekologicznych, jak cieki wodne z ich obudową ekologiczną, a nawet miedze i rowy melioracyjne.

Istotnym zagrożeniem jest również porzucanie śmieci. Są to przede wszystkim śmieci wyrzucane przez mieszkańców. Ponadto znaczącym elementem zagrażającym rodzimej florze jest rozprzestrzenianie się gatunków obcych, wydostających się z uprawy na naturalne siedliska, lub pojawiających się spontanicznie na siedliskach o zaburzonej równowadze biologicznej.

W chwili obecnej brak naturalnych zagrożeń dla krajobrazu. Zagrożenia pojawiają się ze strony człowieka. Antropogeniczne zmiany w krajobrazie mogą doprowadzić do zmniejszenia jego walorów estetycznych i degradacji. Zagrożeniem jest lokalizacja inwestycji agresywnie oddziałujących na krajobraz w miejscach eksponowanych widokowo, oraz realizacja obiektów nie pasujących do krajobrazu swą formą i wielkością, obiektów, które stanowią obce dominanty w harmonijnym, historycznie ukształtowanym krajobrazie. Do tego typu zagrożeń zaliczają się napowietrzne linie energetyczne wysokich napięć i maszty telefonii komórkowej. Nieograniczona rozbudowa funkcji mieszkaniowej jest dużym zagrożeniem dla historycznie ukształtowanej sieci osadniczej. Jako dysonans odczuwalne jest również wykorzystywanie niskiej jakości materiałów w zagospodarowaniu terenów.

Zagrożeniem dla walorów krajobrazowych mogą też być niewłaściwie ustalone wymogi dotyczące formy i gabarytów nowej i modernizowanej zabudowy, rażąco odbiegając od standardów architektury na terenie objętym planem miejscowym.

6.12.1 OCENA SKUTKÓW PROJEKTOWANYCH USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Zmiana krajobrazu obszarów zurbanizowanych i wskazanych do urbanizacji uzależniona będzie od sposobu zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustalenia dotyczące formy architektonicznej i intensywności zabudowy, ograniczają możliwość powstania obiektów o wybitnie niekorzystnym wpływie na krajobraz i ład przestrzenny, dominujących w kategorii panoram krajobrazu jak i na przestrzeń kształtowanych wewnątrz architektonicznych.

Biorąc pod uwagę, że dopuszczalne wskaźniki i parametry kształtowania zabudowy jak wysokość, gabaryty i intensywność zabudowy uniemożliwi przekroczenie skali istniejącej zabudowy, zmiany

krajobrazu spowodowane przez nową zabudowę mieszkaniową będą mieć w dużej mierze charakter porządkujący istniejące zespoły przestrzenne.

Plan miejscowy wprowadza także regulacje odnośnie wydzielania nowych działek w terenach przeznaczonych do zainwestowania. Wprowadzone standardy wielkości przyczynia się do zachowania odpowiedniego rozplanowania przestrzennego nowopowstającej zabudowy.

W swych ustaleniach plan miejscowy dopuszcza realizację urządzeń do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych: ogniw fotowoltaicznych, kolektorów słonecznych oraz pomp ciepła. Realizacja tych urządzeń nie będzie miała negatywnego wpływu zarówno na krajobraz jak i przyrodę (brak emisji pyłów, gazów, hałasu i innych negatywnych oddziaływań).

6.12.2 ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE UCIAŹLIWOŚCI

W celu ograniczenia zagrożeń przyrody i krajobrazu, plan miejscowy wprowadza następujące ustalenia:

- 1) odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do kanalizacji,
- 2) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji,
- 3) zagospodarowanie wód opadowych na terenie inwestycji (np. poprzez rozsączenie w gruncie lub gromadzenie w zbiornikach retencyjnych) oraz odprowadzanie do wód i gruntu,
- 4) dopuszczenie stosowania urządzeń do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych,
- 5) ustalenia dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy (zapobiegające przekroczeniu skali zabudowy w krajobrazie),
- 6) nakaz zachowania standardu przyjętego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnych do działki budowlanej oraz intensywności zabudowy,
- 7) określenie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek.

6.13 SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA KOMPONENTY ŚRODOWISKA

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz planowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko wynikające z etapu budowy i eksploatacji przedsięwzięcia będą miały charakter określony w poniższej tabeli:

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi (zabudowa kubaturowa, drogi – infrastruktura techniczna itp.), - pylenie z powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie, - zanieczyszczenie powietrza spalinami, - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej 	<ul style="list-style-type: none"> - generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych, - wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych, - wzrost ilości wytwarzanych odpadów, - rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu komunikacyjnego oraz „komunalno-bytowego”
pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenami nowo zainwestowanymi, - poprawienie jakości wód oraz gleb po wprowadzeniu systemu kanalizacji miejskiej na obszarach południowych
wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany, - zanieczyszczenie powietrza, - odpady budowlane 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują lub brak znaczących oddziaływań w stosunku do stanu aktualnego zagospodarowania
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, - zmniejszenie powierzchni obszarów rolniczych 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany jakości krajobrazu, - zmiany fizykochemiczne gleb
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu 	<ul style="list-style-type: none"> - niewielka zmiana klimatu lokalnego

chwilowe	– powstawanie odpadów „budowlanych” oraz gruntu z wykopów	– zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego
-----------------	---	---

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska, oddziaływania planu miejscowego przedstawiać się będą następująco:

- **człowiek:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania, ze względu na przeważnie nieznaczną odległość terenu budowy od istniejącej zabudowy, wystąpią lokalnie oddziaływania dla mieszkańców i okresowe pogorszenie warunków życia (hałas, wzrost zanieczyszczenie powietrza itp.),
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, trwałe, tj. bez istotnych zmian w stosunku do stanu istniejącego;
- **świat zwierząt:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, stosunkowo mało znaczące, w większości odwracalne,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, stałe, o średnim stopniu oddziaływania i określonym tylko do niektórych gatunków zwierząt;
- **rośliny:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania;
- **powierzchnia ziemi i warunki gruntowo-wodne:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą znaczące, bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, stałe i o małym stopniu oddziaływania;
- **wody:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o bardzo małym stopniu oddziaływania,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, stałe;
- **powietrze:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, znaczące, lecz ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania;
- **hałas i wibracje:**
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą bezpośrednie, zmienne w zależności od natężenia ruchu komunikacyjnego;
- **promieniowanie elektromagnetyczne:**

- na etapie realizacji planu miejscowego i eksploatacji brak ponadnormatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie człowieka;
- zabytki i dobra kultury:
 - na etapie realizacji planu miejscowego i eksploatacji brak istotnych oddziaływań;
- krajobraz:
 - na etapie realizacji planu miejscowego oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, krótkookresowe,
 - na etapie po zrealizowaniu głównych założeń planu miejscowego (stan docelowy) oddziaływania będą pośrednie, nieodwracalne, długookresowe lub stałe.

6.14 ZAGROŻENIE ŚRODOWISKA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NIEBEZPIECZNYCH AWARII

Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska* przez poważną awarię rozumie się takie zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska albo powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Według informacji podawanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska najczęściej poważnych awarii zdarza się w transporcie (ponad połowa wszystkich tego typu zdarzeń), gdzie zagrożeniem mogą być wypadki i kolizje drogowe, w których biorą udział samochody przewożące materiały toksyczne, wybuchowe, łatwo palne i inne niebezpieczne. Około 30 % poważnych awarii odnotowuje się też w zakładach przemysłowych czy obiektach, gdzie zagrożenie mogą stanowić np. instalacje zawierające zbiorniki do przechowywania substancji niebezpiecznych.

Zgodnie z art. 73 ust. 3 ustawy *Prawo ochrony środowiska* w granicach administracyjnych miast oraz w obrębie zwartej zabudowy wsi nie należy lokalizować zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii (z wyjątkiem obszarów określanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako tereny produkcyjne, magazynowe lub składowe, jeśli w dyspozycjach planów brak ograniczeń dotyczących tych zakładów). Zakłady te winny być sytuowane w bezpiecznej odległości od terenów mieszkaniowych i użyteczności publicznej, a także od obszarów chronionych przyrodniczo oraz stref ochronnych ujęć wód i obszarów ochronnych wód podziemnych. W przypadku zakładów istniejących ich rozbudowa jest dopuszczalna pod warunkiem, że doprowadzi ona do ograniczenia zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wystąpienia poważnych awarii.

Lista rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, określona jest w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w *sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz.U. z 2016 r. poz. 138).

Biorąc pod uwagę istniejące i planowane zagospodarowanie obszaru objętego planem można stwierdzić, iż istnieje potencjalne zagrożenie powstania poważnych awarii, choć z uwagi na ogólnokrajową niewielką liczbę zdarzeń stwarzających zagrożenie (średnio ok. 200 rocznie), prawdopodobieństwo powstania ich właśnie w obszarze planu miejscowego jest nikłe.

Nadzwyczajne zagrożenia środowiska związane są z możliwością wystąpienia awarii bądź wypadków z udziałem substancji niebezpiecznych. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska to:

- 1) bezpośrednie skażenie środowiska, związane z wylaniem substancji do gleby, wód powierzchniowych, infiltracji do wód podziemnych. skażenie to ma zazwyczaj charakter lokalny. skażenia wód powierzchniowych czy podziemnych może stwarzać zagrożenie dla większych obszarów środowiska oraz zdrowia i życia ludzi,
- 2) pośrednie skażenie środowiska, wywołane wybuchem lub pożarem substancji niebezpiecznej związane z katastrofą lub wypadkiem z udziałem pojazdu przewożącego substancje niebezpieczne powodujące wybuch lub pożar.

Ewentualne niebezpieczeństwo bezpośredniego skażenia środowiska (skażenie gleby, wód powierzchniowych lub podziemnych) substancjami niebezpiecznymi będzie miało zasięg lokalny lub obszarowy (skażenie wód podziemnych) oraz pośredni – wybuchy, pożary substancji niebezpiecznych.

6.15 ZAGROŻENIA DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Obiekty oraz zespoły zabytkowe zagrożone są głównie dewastacją oraz prowadzeniem robót budowlanych bez nadzoru konserwatorskiego, co może prowadzić do bezpowrotnego utracenia ich wartości.

6.15.1 ZASADY OCHRONY

Obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków podlegają następującym zasadą ochrony:

- 1) nakazuje się zachowanie historycznej kompozycji obiektów w odniesieniu do:
 - a) gabarytu budynku oraz kształtu dachu,
 - b) wystroju architektonicznego,
 - c) podziałów w elewacji w tym stolarki okiennej i drzwiowej;
– o ile oryginalnie zachowane;
- 2) dopuszcza się przebudowę, rozbudowę oraz zmianę sposobu użytkowania mającą na celu dostosowanie budynków do współczesnych standardów użytkowych, a także dopuszcza się odbudowę, z zastrzeżeniem pkt 1;
- 3) zakazuje się umieszczania na elewacji frontowej klimatyzatorów, anten, przewodów spalinowych i wentylacyjnych;
- 4) dopuszcza się rozbiórkę, na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

7 ANALIZA ZGODNOŚCI USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO Z WNIOSKAMI WYNIKAJĄCYMI Z OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO

Wnioski zawarte w ww. opracowaniu przedstawiają się następująco:

Wniosek nr 1

Zminimalizowanie przeznaczania terenów zielonych pod zainwestowanie.

Wniosek nr 2

Utrzymanie terenów otwarc i ekspozycji widokowych w obrębie zabudowy śródmiejskiej.

Ad wniosek nr 1

W projekcie planu miejscowego zachowano część istniejących terenów zielonych z wartościowym drzewostanem i ustalono dla nich przeznaczenie tereny zieleni urządzonej ZP.

Ad wniosek nr 2

W obrębie terenów przewidzianych do reurbanizacji (głównie tereny 1MW/U oraz 7-8MW/U wprowadzono nowe tereny dróg publicznych KDD i ciągów pieszych KX, których rolą jest m.in. utrzymanie otwarc i ekspozycji widokowych w obrębie zabudowy śródmiejskiej.

8 STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Analizując ustalenia planu miejscowego nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko, których źródło wyływałoby bezpośrednio z jego ustaleń. W związku z powyższym bezprzedmiotowym jest opisywanie stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem. Charakterystykę środowiska dla całego obszaru planu miejscowego zawarto w pkt 4 niniejszej prognozy.

9 PROPOZYCJE USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO UWZGLĘDNIAJĄCE CELE OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I ZDROWIA LUDZI

Przepisy Unii Europejskiej dotyczące ochrony środowiska są niezwykle rozbudowane i dotyczą praktycznie wszystkich dziedzin życia społeczno-gospodarczego. Aktualnie proces dostosowywania do prawa polskiego poprzez wprowadzenie ustaw i rozporządzeń jest na ukończeniu. Proces ten będzie jednak kontynuowany, ponieważ prawo unijne zmienia się i jest dostosowywane do bieżących uwarunkowań i potrzeb.

Zobowiązania w zakresie wdrażania Dyrektyw Unii Europejskiej wynikają z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Polska wypełnia zobowiązania podjęte w czasie ubiegania się o członkostwo jak również realizuje zadania, nakładane obecnie na państwa Wspólnoty.

Ze względu na rozbudowany charakter nowych regulacji administracja samorządowa powinna podejmować szerokie i różnorodne działania mające na celu ich praktyczną realizację. Szczególną uwagę należy zwrócić na następujące dziedziny:

- udział społeczny i udzielanie informacji o stanie środowiska i jego ochronie;
- nowe przepisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej;
- gospodarkę odpadami.

Prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska powstawało na przestrzeni ostatnich 30 lat. Obecnie liczy około 300 aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Ekspert unijni zajmujący się ochroną środowiska ustalili 11 zasad, których przestrzegać powinny wszystkie państwa będące w Unii:

- 1) lepiej zapobiegać, niż leczyć,
- 2) należy uwzględniać skutki oddziaływania na środowisko w możliwie najwcześniejszym stadium podejmowania decyzji,
- 3) trzeba unikać eksploatacji przyrody powodującego znaczne naruszenie równowagi ekologicznej,
- 4) należy podnieść poziom wiedzy naukowej, by umożliwić podejmowanie właściwych działań,
- 5) koszty zapobiegania i usuwania szkód ekologicznych powinien ponosić sprawca zanieczyszczenia,
- 6) działania w jednym państwie członkowskim nie powinny powodować pogorszenia stanu środowiska w innym,
- 7) polityka ekologiczna państw członkowskich w zakresie ochrony środowiska musi uwzględniać interesy państw rozwijających się,
- 8) państwa unii europejskiej powinny wspierać ochronę środowiska w skali międzynarodowej i globalnej,
- 9) ochrona środowiska jest obowiązkiem każdego, zatem konieczna jest edukacja w tym zakresie,
- 10) środki ochrony środowiska powinny być stosowane odpowiednio do rodzaju zanieczyszczenia, potrzebnego działania oraz obszaru geograficznego, który mają chronić,
- 11) krajowe programy dotyczące środowiska powinny być koordynowane na podstawie wspólnych długoterminowych programów, a krajowa polityka ekologiczna – harmonizowana w ramach wspólnot europejskich.

Obecnie najważniejszym programem społeczno-gospodarczym Unii Europejskiej jest Strategia Lizbońska przyjęta w marcu 2000 r. Jej głównym celem jest stworzenie w Europie najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie, zdolnej do utrzymania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, stworzenia większej liczby miejsc pracy oraz zachowania spójności społecznej.

Strategia składa się z trzech filarów: ekonomicznego, społecznego i ekologicznego (dodanego na szczycie w Goteborgu w czerwcu 2001).

Dokument ten wyróżnia cztery obszary priorytetowe:

- zmiany klimatyczne, a zwłaszcza spowolnienie zużycia paliw kopalnych w celu opóźnienia lub odwrócenia efektu cieplarnianego,
- opanowanie presji na środowisko ze strony transportu,
- poprawa zdrowia publicznego,
- zachowanie zasobów naturalnych.

Ochrona środowiska w Polsce wynika bezpośrednio z Konstytucji RP, uchwał i rezolucji sejmowych, ustaw i rozporządzeń wykonawczych wydanych na podstawie ustaw.

Przepisy prawa stanowiące w celu ochrony środowiska, nawiązują do dokumentów określających zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju oraz jego ekologii.

Fundamentalne znaczenie w tej kwestii mają:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030
Warszawa, grudzień 2012,
- Polityka ekologiczna państwa 2030
(uchwała nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r.)
- Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z projektem planu działań na lata 2014-2020

Nadrzędną zasadą przedstawioną w *Polityce ekologicznej państwa 2030* jest zasada zrównoważonego rozwoju. Rozwój zrównoważony jest definiowany jako taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Rozwój zrównoważony oznacza więc taką filozofię rozwoju globalnego, regionalnego i lokalnego, która przeciwstawia się ekspansji opartej wyłącznie o wzrost gospodarczy.

Ustawy *Prawo ochrony środowiska oraz o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* określają zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności określają zasady ustalania:

- warunków ochrony zasobów środowiska,
- warunków wprowadzania substancji lub energii do środowiska,
- kosztów korzystania ze środowiska,
- udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie,
- udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie ochrony środowiska,
- obowiązki organów administracji,
- odpowiedzialność i sankcje.

Ustawa o *ochronie przyrody* określa cele, zasady i formy ochrony przyrody ożywionej i nieożywionej oraz krajobrazu. Ma za zadanie zachowanie, właściwe wykorzystanie oraz odnawianie zasobów przyrody i jej składników, a w szczególności:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zachowanie dziedzictwa geologicznego i paleontologicznego,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień,
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody,

- kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukację, informowanie i promocję w dziedzinie ochrony przyrody.

Na szczeblu samorządu gminnego istotnym dokumentem określającym cele i działania w dziedzinie ochrony środowiska jest Program ochrony środowiska.

W POŚ określono cele strategiczne oraz zadania wraz z harmonogramem realizacji i niezbędnymi środkami.

Projekt zmiany planu wnosi następujące ustalenia uwzględniające ochronę środowiska, przyrody, krajobrazu, życia i zdrowia ludzi w kontekście ww. dokumentów:

1. W zakresie odprowadzania ścieków: w zakresie odprowadzania ścieków: realizację kanalizacji w systemie rozdzielczym.
2. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - a) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji;
 - b) dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie inwestycji (np. poprzez rozsączanie w gruncie lub gromadzenie w zbiornikach retencyjnych) oraz odprowadzanie do wód i gruntu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
3. Dopuszczenie stosowania urządzeń do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych.
4. Ustalenia dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy (zapobiegające przekroczeniu skali zabudowy w krajobrazie).
5. Nakaz zachowania standardu przyjętego wskaźnika stosunku powierzchni biologicznie czynnych do działki budowlanej oraz intensywności zabudowy.
6. Określenie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek.

10 OCENA ODPORNOŚCI NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚCI DO REGENERACJI ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO - JEGO ZASOBÓW, WYNIKAJĄCA Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Środowisko przyrodnicze na omawianym obszarze zostało w przeważającej mierze przekształcone, z uwagi na usługowe, mieszkaniowe i komunikacyjne wykorzystanie terenu. Zaburzona równowaga biologiczna w znacznym stopniu ograniczyła zdolności regeneracyjne i odporność na dalszą degradację środowiska przyrodniczego.

Cenne ostoje naturalnych i półnaturalnych fitocenoz, będące bazą genetyczną dla procesów renaturalizacji na siedliskach, które zapewniają wysoką zdolność środowiska do regeneracji w obszarze planu miejscowego praktycznie nie występują.

Gleby łatwo podlegają degradacji, zarówno ze względu na erozję jak zanieczyszczenie. Regeneracja takich gleb wymaga kłopotliwych zabiegów rekultywacyjnych. Ogólnie stan środowiska przyrodniczego w obrębie opisywanego obszaru należy uznać za dostateczny. Związane jest to z przewagą kulturowego użytkowania.

Głównym zagrożeniem w obszarze planu jest zanieczyszczenie powietrza, wód i gleby oraz hałas. Lokalnie możliwe jest również pogorszenie stanu czystości wód gruntowych.

Obszar planu miejscowego jest bezleśny co w zasadniczym stopniu zmniejsza odporność środowiska na degradację oraz zdolności do regeneracji.

11 OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN W ŚRODOWISKU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

Prognozowanie zmian zachodzących w środowisku, czyli określenie kierunków i możliwej intensywności przekształceń i degradacji środowiska, które może powodować dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu, jest sprawą skomplikowaną, gdyż na przemiany wywołane antropopresją nakładają się przemiany środowiska wywołane naturalnymi trendami rozwoju przyrody.

Obecny stan środowiska, należy uznać za rezultat wieloletnich zmian spowodowanych działalnością ludzką, a zmiany te były intensywne, jak to zazwyczaj ma miejsce na terenach miejskich.

Analizując dotychczasowe zmiany zachodzące w środowisku można jednak wstępnie prognozować, iż występujące w przyszłości przekształcenia środowiska wywołane obecnym sposobem użytkowania i zagospodarowania terenu objętego planem miejscowym będą miały średnią intensywność i niewielki, lokalny zasięg.

Brak realizacji ustaleń planu miejscowego będzie w pewnym stopniu blokowało realizację inwestycji, które są zgodne z ogólnym kierunkiem przeznaczenia terenów określonym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

12 OCENA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO Z PUNKTU WIDZENIA ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI PRAWA DOTYCZĄCYMI OCHRONY ŚRODOWISKA

Ze względu na miejski charakter obszaru opracowania planu miejscowego, ochronie podlega przyroda, krajobraz, wody podziemne, powierzchniowe oraz gleby. Ustalenia planu miejscowego mają na uwadze ochronę występujących na obszarze opracowania zwierząt i roślin, wód podziemnych, powierzchniowych oraz krajobrazu.

Plan miejscowy nakazuje prowadzenie gospodarki wodno-ściekowej, tak by uwzględniały potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego oraz ochrony zdrowia i życia ludzi. Ustalenia planu miejscowego, przy zastosowaniu rozwiązań eliminujących lub minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko, będą zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

13 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Najbliżej położonym obszarem Natura 200 są „Łąki w Jaworznie” (PLH240042) oddalone od obszaru planu o ok. 7,8 km na północny-zachód. Wskutek realizacji ustaleń planu nie identyfikuje się znacząco negatywnych oddziaływań na cele ochrony tego obszaru Natura 2000, dlatego też nie określa się rozwiązań zapobiegających, ograniczających oraz mających na celu kompensację przyrodniczą oddziaływania na cele oraz przedmiot ochrony obszarów Natura 2000.

14 ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE MIEJSCOWYM W ODNIESIENIU DO OBSZARU NATURA 2000

W odniesieniu do obszaru Natura 2000, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony najbliższych obszarów Natura 2000 oraz integralności tych obszarów, w niniejszej prognozie nie określa się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

W odniesieniu do innych komponentów środowiska rozwiązania mające na celu zapobieganie czy ograniczenie zidentyfikowanych negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu zostały przedstawione w pkt 6.

15 PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZ SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Dla analizy skutków realizacji ustaleń opracowań dotyczących planowania przestrzennego, właściwe jest zastosowanie art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Zgodnie z tym artykułem – w celu oceny aktualności planów miejscowych, wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy (co najmniej raz w czasie kadencji), ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzenia w nawiązaniu do ustaleń studium.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiskowych skutków realizacji planów, można wykorzystać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu.

W przypadku opracowań planistycznych istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki ich realizacji. Nie ma więc potrzeby określania dla planów specjalnego systemu monitoringu wpływu na środowisko.

16 INFORMACJA O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Możliwość zaistnienia transgranicznego oddziaływania na środowisko nie dotyczy projektu analizowanego dokumentu. Obszar objęty planem miejscowym położony jest w odległości ok. 60 km od najbliższej granicy Państwa, a projektowane przeznaczenia nie będą miały ponadlokalnego zasięgu oddziaływania.

17 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ul. Janusza Kusocińskiego, a ul. 29 Listopada w Chrzanowie. Obszar opracowania o powierzchni ok. 9,12 ha obejmuje południowo-wschodnią część centrum miasta.

Głównym celem planu miejscowego jest zaprowadzenie ładu przestrzennego i usprawnienie funkcjonowania układu komunikacyjnego, przy jednoczesnym zachowaniu najważniejszych elementów zieleni i stworzeniu nowych możliwości dla budowy budynków. Plan umożliwi rozwój przede wszystkim funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi oraz usługowej z terenami handlowymi przy ul. Kusocińskiego. Plan ustala nowy układ komunikacyjny z drogami (łącznikami), skrzyżowaniami (ronda) i parkingami. Przewiduje się też powiększenie terenów zajezdni autobusowej.

Obecnie obszar planu miejscowego charakteryzuje się intensywnym zurbanizowaniem, gdzie wiodącą funkcją jest zabudowa mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa.

Celem prognozy jest:

- analiza środowiska,
- określenie zagrożeń i potencjalnych konfliktów,
- prognoza zmian w środowisku mogących zajść podczas realizacji ustaleń planu miejscowego,
- sformułowanie alternatywnych rozwiązań ograniczających zagrożenie dla środowiska.

Obecne zagospodarowanie obszaru planu stwarza średnie zagrożenie dla środowiska naturalnego, zdrowia i życia ludzi. Z przedmiotowego terenu emituje się do środowiska pyły i gazy, odpady, ścieki i hałas w różnych ilościach – z zabudowy mieszkaniowej mniejsze, z zabudowy usługowej większe ilości. Najintensywniejszy, a tym samym najbardziej uciążliwy hałas pochodzi od ul. Krakowskiej i linii kolejowej.

Na podstawie analizy ustaleń zawartych w projekcie planu miejscowego nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko, które wpływają bezpośrednio z jego ustaleń.

ŹRÓDŁA INFORMACJI

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chrzanów;
- Strategia rozwoju gminy Chrzanów na lata 2016-2023;
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Chrzanów na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024 roku;
- Program ochrony powietrza dla województwa małopolskiego, Kraków, 2017;
- Raport o stanie środowiska województwa małopolskiego w 2017 roku, WIOŚ, Kraków 2018;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim, Raport wojewódzki za rok 2018, GIOŚ, Warszawa 2019;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ul. Janusza Kusocińskiego, a ul. 29 Listopada w Chrzanowie, Maciej Nitka Pracownia Architektury, Chrzanów, październik 2019;
- Mapa sozologiczna w skali 1:50 000 z komentarzem Głównego Geodety Kraju, 2001;
- Mapa geologiczno - gospodarcza Polski w skali 1:50 000, J. Boratyn, PIG Kraków, 1997;
- Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000, A. Walczowski, IG Warszawa 1982;
- Mapa geologiczna Polski w skali 1:200 000, H. Jurkiewicz, J. Woiński, IG Warszawa 1977;
- *Geografia regionalna Polski*, J. Kondracki, Warszawa 1998;
- *Klimat Polski*, A. Woś, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999;
- *Wprowadzenie do fizjografii osadnictwa*, R. Racinowski, PWN, Warszawa 1987;
- *Fizjografia urbanistyczna*, A. Szponar, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003;
- *Kształtowanie krajobrazu, a ochrona przyrody*, pod red. K. Buchwalda i W. Engelhardta, PWRiL, Warszawa 1975;
- <https://geoportal.gov.pl/imap>
- <https://epsh.pgi.gov.pl>
- <https://bip.malopolska.pl/umchrzanow>
- <http://chrzanow.geoportal2.pl>

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik graficzny

Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego pomiędzy ul. Janusza Kusocińskiego, a ul. 29 Listopada w Chrzanowie

Skala 1:1000